

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010050
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1413010050.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému Y. Š., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/21/2013 zo dňa 21.01.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.06.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Y. Š., nar. XX.XX.XXXX sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/21/2013 zo dňa 21.01.2014 bol obžalovaný Y. Š. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- dňa 09. 04. 2012 v čase od 21.00 hod. do 23.30 hod. v Bratislave na V. G. X-XG pri vchode do podzemnej garáže odcudzil monitorovaciu kameru Eurotech IRD 736V, ktorá bola namontovaná 1,6 m naľavo od vstupu do garáže, čím spôsobil poškodenú spoločnosť V. C. L., L..C..I.. Y. XX škodu krádežou vo výške 492,- €, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že mu bola dňa 13.03.2012 uložená bloková pokuta pod č. AB 346143 v sume 33,-€ za priestupok proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 TR. zák. s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. bol mu za to uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia veci a to zaisteného skrutkovača s čiernou umelohmotnou rúčkou s tým, že podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Okresný súd súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného na náhradu škody poškodenej spoločnosti V. C. L., L. C..I.., K. XX XXX XXX L. L. F., Y. XX, vo výške 492,- €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný. Obžalovaný odvolanie zdôvodnil tak sám, ako aj prostredníctvom svojej ustanovenej obhajkyne.

Obhajkyňa obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že súd prvého stupňa pri výmere trestu aplikoval jednu poľahčujúcu okolnosť vymedzenú v ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zák. a jednu priťažujúcu okolnosť vymedzenú v ustanovení § 37 písm. m/ Tr. zák., na základe čoho s prihliadnutím na

ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. vyhodnotil, že pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je rovnaký, čím sa zákonná trestná sadzba ani neznižila, ani nezvýšila. Podľa názoru odvolateľa, okresný súd nemal prihliadnuť vôbec na priťažujúcu okolnosť, že bol pre taký trestný čin v minulosti odsúdený, keďže v ustanovení § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. páchanie obdobného činu v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch je zahrnuté priamo do skutkovej podstaty prečinu krádeže, preto sa domnieva, že táto okolnosť by nemala byť v danom prípade použitá a zohľadňovaná pri ukladaní trestu. Naopak, súd by mal pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyhodnotiť podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., v dôsledku čoho by malo dôjsť k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom rozpätie takto stanovenej trestnej sadzby by potom predstavovalo trestnú sadzbu do 16 mesiacov. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolateľ považuje uložený trest za neprimerane prísny a keďže boli splnené podmienky pre zrušenie rozsudku v časti tohto výroku podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por., navrhol preto zrušiť výrok o treste v napadnutom rozsudku s tým, aby odvolací súd rozhodol sám o výške trestu.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania, ktoré si obžalovaný zdôvodnil sám, tieto poukazujú na nesprávne údaje ohľadne priestupku uvedené v dôvodoch rozsudku, ktorého sa mal dopustiť 13.03.2012, nakoľko on sa uvedeného priestupku nedopustil. Taktiež namietá, že pokiaľ ho okresný súd zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia pochybil, lebo podľa neho mal byť zaradený len ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný má súčasne za to, že trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov je u jeho osoby privysoký, keďže ku skutku sa priznal v celom rozsahu a dal aj vyhlásenie o uznaní viny podľa § 333 Tr. por. a obdobne sa vyjadril o svojej ochote uhradiť spôsobenú škodu poškodenému. V ďalšom dodatku k odvolaniu sa domáhal aj o zarátania minulého trestu, ktorý si vykonal od 17.07.2013 do 15.03.2014 v I. NVS.

Obžalovaný na písomných dôvodoch odvolania zotrval aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu a keďže v čase konania sa už nachádzal na slobode, odpadli dôvody na nutnú obhajobu, takže obhajkyňa sa odvolacieho konania krajského súdu už nezúčastnila.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedla, že trest bol obžalovanému uložený v zmysle zákona, navrhla preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného Y. Š.Q. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli na hlavnom pojednávaní vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por..

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si tieto skutkové zistenia a z nich vyvedené právne posúdenia osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Obžalovaný Y. Š. spáchanie skutku tak, ako je uvedený v obžalobe a následne v rozsudku súdu prvého stupňa priznal. Na hlavnom pojednávaní dal v zmysle ustanovenia § 257 Tr. por. vyhlásenie o vine, ktoré bolo po súhlase prokurátora aj akceptované. V ďalšej časti sa okresný súd zameril na dokazovanie ohľadne uloženého trestu a náhrady škody.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí páchatel, ktorý si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa odseku 2 písm. f/ tohto zákonného ustanovenia rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Pri preskúmaní výroku o treste, krajský súd nezistil žiadne zákonné dôvody pre jeho zmenu, resp. zmiernenie trestu, ktorého sa okrem iného, obžalovaný v rámci odvolania domáhal.

V zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. por. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

V posudzovanom prípade boli zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v rovnakej miere. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal. V odpise registra trestov má síce viacero záznamov o odsúdení (6), avšak relevantné boli nasledovné odsúdenia:

1/ Na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/88/2011 zo dňa 15. 06. 2011 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmieneným odkladom do 05. 12. 2012, ktorý však následne bol nariadený.

2/ Na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2T/154/2011 zo dňa 05. 11. 2011, právoplatný 15. 12. 2011 pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., ktorým bol odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou do 15. 03. 2013.

3/ Na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2T/51/2012 zo dňa 28. 03. 2012, právoplatný dňa 12. 06. 2012 pre prečin neoprávnené používanie cudzieho motorové vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, do 05. 04. 2013 s tým, že výrok o trest v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava rozsudku III, sp. zn. 46T/88/2011 bol zrušený.

Pokiaľ obžalovaný Y.. Š. vo svojom odvolaní namietal v dôvodoch rozsudku súdu I. stupňa uvedené okolnosti o priestupku, tak krajský súd v súlade s napadnutým rozsudkom konštatuje, že obžalovaný Y.. Š. má evidované rôzne priestupky, aj ten zo dňa 13. 03. 2012, ktorý on sám namieta (viď Výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR zo dňa 15. 01. 2013 na č.l. 53 a násl.).

Ide jednak o priestupok zo dňa 27. 07. 2010 o 13.45 hod., kedy sa v obchodnom dome Z. dopustil krádeže tovaru v hodnote 3,98,-€, pričom mu bola uložený peňažná pokuta vo výmere 30,- €. Podľa ďalšieho priestupkového konania sa obžalovaný dopustil dňa 20. 06. 2010 priestupku proti majetku, kedy ukradol v autobuse MHD 2 ks kladiviek k núdzovému otváraní okien, čím vznikla H. T. F. škoda vo výške 21,10 €, a menovanému bola uložená pokuta vo výške 20,-€. Ďalší priestupok je evidovaný zo dňa 30. 04. 2011 pre porušenia pravidiel cestnej premávky na Dopravnom inšpektoráte Bratislava IV pod č. ORP-P-400/IV-DI-BCP-2011. Pre obdobný priestupok zo dňa 18. 09. 2011 bol riešený opätovne na uvedenom Dopravnom inšpektoráte Bratislava IV, č. ORP-P-824/-DI-BCP-2011 dňa 30. 11. 2011 a bola mu uložený pokuta vo výmere 60,-€ a zákaz vedenia motorových vozidiel. Pre priestupok v doprave - dopravná nehoda zo dňa 31. 10. 2011 bol riešený pokutou vo výške 1.300,-€ na DI Bratislava IV dňa 24. 02. 2012 pod č. ORP-P-12/BAI-ODI-2012. Priestupku proti majetku sa obžalovaný dopustil aj dňa 13. 03. 2012 o 17.30 hod. v Bratislava, na Poštovej ulici, kde odcudzil tovar v hodnote 84,99 €, pričom mu bola uložená bloková pokuta vo výške 33,-€. Pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 14. 03. 2011 o 11. 10 hod. podľa § 49 ods. 1 písm. d/ z.č. 372/1990 Zb. bol menovaný riešený, kedy sa mal vyhrázať V.. E., vec bola napokon odložená dňa 26. 09. 2012.

V zmysle § 34 Tr. zák, ktorý poníma zásady pri ukladaní trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V posudzovanom prípade je v zákone stanovená trestná sadzba do 2 rokov.

Podľa názoru krajského súdu obžalovanému bol v súlade s ustanoveniami uvedenými v napadnutom rozsudku uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, keďže podmienky na uloženie súhrnného trestu - vzhľadom na rôzne časové obdobia spáchania skutkov - neboli dané, v týchto prípadoch už išlo zo strany obžalovaného o recidívu. Taktiež neboli dané podmienky na zmenu vyhodnotenia pomerov poľahčujúcich či priťažujúcich okolností.

Súd prvého stupňa v prejednávacom prípade s poukazom na vyššie uvedené úvahy rozhodol v súlade so stavom veci a v intenciách Trestného zákona. Preto výrok o treste ponechal odvolací súd nedotknutý bez zmeny.

Správny a v súlade so zákonom je aj výrok prvostupňového rozsudku, ktorým na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Výrok zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Okresný súd v súlade s ustanovením 287 ods. 1 Tr. por. rozhodol v adhéznom konaní aj o náhrade spôsobenej škody vo výmere 492, - € v prospech poškodenej spoločnosti V. C. L., L. C..I., F..

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadny zákonný dôvod pre zmenu akéhokoľvek výroku prvostupňového rozsudku, odvolanie obžalovaného Y. Š. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.